

Arrest

nr. 258 135 van 13 juli 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 mei 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 februari 2021 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 31 januari 2019, samen met haar partner en minderjarig kind, een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 15 februari 2021 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 31.01.2019 werd ingediend door :

*[Q.F.] (R.R. [...])
Geboren op [...] te [...]
Nationaliteit: Albanië*

+ partner:

*[K.S.] (R.R. [...])
OV-nummer: [...]
Geboren op [...] te [...]
Nationaliteit: Albanië*

+ minderjarig kind: [Q.R.] OV-nummer: [...], geboren op [xx.xx.2018]

adres: [...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom het gezin de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van openthoud in het buitenland, in hun geval bij de Belgische ambassade in Bulgarije.

Betrokkenen wisten dat hun verblijf in België slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van hun asielpprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land dienden te verlaten. In november 2017 dienden betrokkenen een verzoek in om internationale bescherming te krijgen. In juli 2018 werd dit verzoek afgewezen.

De elementen van integratie (kennis van de Nederlandse taal en tewerkstelling als dakwerker voor de firma NV [P.] aangetoond door voorlegging arbeidskaart, arbeidsovereenkomst en loonfiches) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

Dat mijnheer eerder gedurende ongeveer 2 jaar in België verbleef als minderjarige samen met zijn ouders, dat hij naar de middelbare school ging, perfect Nederlands spreekt en gesteund werd door de ruime schoolgemeenschap, doet nu geen situatie ontstaan die het hem onmogelijk maakt een visum aan te vragen via de Belgische ambassade voor een machtiging tot een langdurig verblijf. Mijnheer geeft zelf aan dat hij naar Albanië terug kan reizen zoals hij eerder meer dan eens deed in 2016. Zijn ouders verblijven in Shkodër wat het hem en zijn gezin mogelijk maakt tijdelijk te verblijven in Albanië in afwachting van de procedure via de Belgische ambassade in Bulgarije, eventueel met de hulp van zijn werkgever, de firma NV [P.].

Dat het gezin de familie van mevrouw vreest omdat haar familie de relatie tussen beiden niet goed zou keuren, is ongeloofwaardig zoals blijkt uit het onderzoek gevoerd door de Belgische asielinstanties (onder meer werden tal van tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van mijnheer en mevrouw en de vele facebook-likes die de familieleden van mevrouw aan foto's van het gezin geven).

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor het hele gezin geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Betrokkenen tonen niet aan dat hun sociale banden in België zodanig hecht zijn of dat er sprake is van enige vorm van afhankelijkheid dat dienstig kan verwezen worden naar art. 8 EVRM. De familie van het gezin verblijft in Albanië (met uitzondering van de broer van mijnheer die mogelijk in het Verenigd Koninkrijk verblijft).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet haar middel uiteen als volgt:

“De bestreden beslissing overweegt dat verzoekster geen elementen aanbrengt die aantonen dat zij de aanvraag niet via de gewone procedure zou kunnen indienen, nl. via de diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst.

De gemachtigde gaat er aldus van uit dat verzoekster steeds over de mogelijkheid en het recht beschikt om zich naar de ambassade in Sofia te begeven om aldaar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen.

De gemachtigde lijkt aldus te stellen dat verzoekster vanuit Albanië steeds en onvoorwaardelijk de vrije toegang heeft tot de Schengezone en de ambassade van Sofia.

Een en ander kan uiteraard niet worden aangenomen.

Overeenkomstig art. 8 van de Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: Schengengrenscore) gelden uiteraard nog steeds binnenkomstvoorwaarden, ook voor vreemdelingen uit landen met een visumvrijstelling.

Een van de binnenkomstvoorwaarden is bijv. dat de betrokken vreemdeling dient aan te tonen te beschikken over voldoende bestaansmiddelen voor het voorgenomen verblijf.

Als richtbedrag wordt door de grensautoriteiten gebruikelijk een bedrag van 95 EUR per persoon per dag gehanteerd (voor een verblijf op hotel). Het gezin van verzoekster is samengesteld uit vier personen (2 volwassenen en 2 kinderen). Dit zou betekenen dat verzoekster— in acht genomen een voorgenomen verblijf van 5 dagen in Sofia— een som van ca. 2.000 EUR zou dienen ter beschikking te hebben. Verzoekster beschikt eenvoudigweg niet over een zulke som.

Bovendien behoort het steeds tot de discretionaire bevoegdheid van de met grenscontrole belaste overheden om te oordelen of de vreemdeling daadwerkelijk aan de binnenkomstvoorwaarden voldoet en beschikt verzoekster aldus niet over de (minste) zekerheid dat zij zal worden toegelaten het Schengen-gebied te betreden om de aanvraag in Sofia in te dienen. In tegendeel, over het voorgenomen doel en het bewijs dat de vreemdeling zal terugkeren voor het einde van de periode van visumvrijstelling is bijv. steeds feitelijke betwisting mogelijk aangezien zulks steeds een persoonlijke beoordeling van de betrokken grenscontrole-ambtenaar betreft. In de praktijk worden onderdanen van Albanië vaker wel dan niet tegengehouden en teruggedreven aan de grens en worden zij geacht niet te voldoen aan de binnenkomstvoorwaarden wanneer zij naar Sofia wensen te reizen m.o.o. de indiening van een aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. art. 9bis Vreemdelingenwet.

De gemachtigde houdt ten onrechte geen rekening met deze binnenkomstvoorwaarden en lijkt er in de bestreden beslissing ten onrechte van uit te gaan dat verzoekster het onvoorwaardelijke recht heeft om binnen te komen in de Schengenzone teneinde haar aanvraag in te dienen op de diplomatieke post te Sofia. De premisse van de gemachtigde dat verzoekster steeds en in elk geval haar aanvraag om machtiging tot verblijf bij de Belgische ambassade in Sofia kan indienen, mist aldus feitelijke en juridische grondslag.”

2.2.1. De bestreden beslissing is genomen met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dat in zijn § 1, eerste lid bepaalt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de Vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die beschikt over een identiteitsdocument of is vrijgesteld van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buiten-

gewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager beschikt over een identiteitsbewijs of is vrijgesteld van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde staatssecretaris of zijn gemachtigde over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de (gemachtigde van de) bevoegde staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of is vrijgesteld van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.

De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

2.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.2.3. In de bestreden beslissing oordeelt verweerder dat verzoekster en haar partner aan de hand van de door hen in de aanvraag aangebrachte gegevens niet hebben aangetoond dat zij hun aanvraag om tot een verblijf van meer dan drie maanden te worden gemachtigd niet kunnen indienen via de, in artikel 9 van de Vreemdelingenwet voorziene, reguliere procedure en dat deze aanvraag daarom onontvankelijk is.

2.2.4. Verzoekster betoogt dat verweerder er aldus – onterecht – van uitgaat dat zij steeds en onvoorwaardelijk over de mogelijkheid en het recht beschikt om zich vanuit Albanië naar de voor dit land bevoegde Belgische ambassade in Sofia, Bulgarije, te begeven om aldaar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Zij wijst op de binnenkomstvoorwaarden zoals vervat in de Schengengrenscode en betoogt dat zij en haar gezinsleden niet zullen kunnen voldoen aan de voorwaarde te beschikken over voldoende bestaansmiddelen voor het voorgenomen verblijf. Zij stelt geen zekerheid te hebben dat zij zal worden toegelaten tot het Schengengrondgebied om de aanvraag in Sofia in te dienen, gelet op de discretionaire bevoegdheid van de met grenscontrole belaste overheden. Zij voert aan dat *“i[n] de praktijk [...] onderdanen van Albanië vaker wel dan niet [worden] tegengehouden en teruggedreven aan de grens en [...] zij [worden] geacht niet te voldoen aan de binnenkomstvoorwaarden wanneer zij naar Sofia wensen te reizen m.o.o. de indiening van een aanvraag om machtiging tot verblijf o.g.v. art. 9bis Vreemdelingenwet”*. Deze binnenkomstvoorwaarden zijn volgens verzoekster ten onrechte niet in rekening gebracht.

2.2.5. Zoals eerder gesteld, heeft de aanvrager de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen.

Uit de aanvraag van 31 januari 2019, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat verzoekster en haar partner de volgende elementen hebben aangehaald als buitengewone omstandigheden:

- het attest van immatriculatie en de arbeidskaart C van de partner;
- de tewerkstelling van de partner in een sector die het moeilijk heeft om geschikt personeel te vinden;
- hun wens om hun beroeps- en privéleven in België verder uit te werken;
- het gegeven dat de familie van verzoekster niet akkoord zou gaan met hun relatie;
- het gegeven dat zij samen een kind hebben.

In de bestreden beslissing heeft verweerder enkel vastgesteld dat verzoekster en haar partner aan de hand van deze ingeroepen elementen niet aantonen dat zij hun aanvraag om verblijfsmachtiging niet kunnen indienen via de gewone procedure ofwel via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, in hun geval bij de Belgische ambassade in Bulgarije. Verweerder steunt zijn beslissing geenszins op de vaststelling van een onvoorwaardelijk recht of een onvoorwaardelijke mogelijkheid voor verzoekster om zich naar Bulgarije te begeven om bij de Belgische ambassade de aanvraag om verblijfsmachtiging in te dienen, maar stelt – zoals gezegd – enkel vast dat verzoekster en haar partner aan de hand van de door hen aangehaalde elementen geen omstandigheden hebben aangevoerd die aantonen dat het voor hen onmogelijk of bijzonder moeilijk zou zijn de aanvraag in te dienen via de bevoegde Belgische vertegenwoordiging in het buitenland.

In zoverre verzoekster thans voorhoudt dat zij alsnog zou zijn verhinderd om de aanvraag om verblijfsmachtiging via de reguliere procedure in te dienen om grond van de in haar middel uiteengezette redenen, moet de Raad vaststellen dat zij en haar partner in hun aanvraag op geen enkele wijze gewag hebben gemaakt van deze elementen die zij thans voor de eerste maal naar voor brengen. Zij hebben nagelaten om deze elementen in de aanvraag mee te benoemen als een buitengewone omstandigheid. Nu blijkt dat verzoekster dit niet heeft gedaan, kan zij niet voorhouden dat verweerder deze elementen in rekening had moeten brengen bij het nemen van de bestreden beslissing. Het komt verder niet aan de Raad toe, in het kader van een wettigheidstoetsing, elementen te beoordelen die niet werden voorgelegd aan het bevoegde bestuur of om in de plaats van het bestuur een aanvraag om verblijfsmachtiging, op basis van een nieuwe argumentatie, te onderzoeken.

Louter ten overvloede wijst de Raad nog op volgende vaststellingen. Iedere persoon die afkomstig is van een land waarin geen Belgische vertegenwoordiging is gevestigd zal zich moeten richten tot de Belgische autoriteiten in een ander land, zonder over een onvoorwaardelijk recht te beschikken op binnenkomst in dit land waarvan men niet de nationaliteit heeft. Verzoekster en haar gezin vormen daarop aldus geen uitzondering. Verder wordt er in de bestreden beslissing duidelijk gesteld dat: *“Zijn ouders verblijven in Shkodër wat het hem en zijn gezin mogelijk maakt tijdelijk te verblijven in Albanië in afwachting van de procedure via de Belgische ambassade in Bulgarije, eventueel met de hulp van zijn werkgever, de firma NV [P.]”* Aldus wordt van verzoekster en haar gezin geenszins verwacht om langdurig in Bulgarije te verblijven. Ten slotte wordt er nog op gewezen dat verzoekster nalaat om met enig begin van bewijs haar bewering te onderbouwen dat Albanezen die bij de Belgische ambassade in Sofia een verblijfsaanvraag wensen in te dienen aan de grens van Bulgarije zouden worden tegengehouden en teruggedreven.

2.2.6. Verzoekster gaat in haar verzoekschrift niet in op de eigenlijke motieven van de bestreden beslissing. Zij betwist, laat staan weerlegt, deze motieven niet.

2.2.7. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat, blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met de in de aanvraag als buitengewone omstandigheden ingeroepen elementen. Verzoeksters uiteenzetting laat niet toe om vast te stellen dat verweerder bij zijn beoordeling van de ingeroepen buitengewone omstandigheden is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of dat hij hierbij onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelde of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover hij beschikt.

2.2.8 Een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of van het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld.

2.2.9. Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS